

Norrmalm / Västermalm

Pianots Zlatan befäster sin kvalitet

30 mars 2023 23:00

Han växte upp i en förort till Köpenhamn och var den enda i sitt kompisgäng som spelade klassiskt piano.

Text: Susanne Holmlund ↗

i Det här är en recension. Analys och värderingar är skribentens egna.

Med en mamma fostrad i rysk kulturkärlek var det vad han förväntades göra. Och varken denne pianots Zlatan eller hans mamma har nog ångrat sig.

Ramez Mhaanna växte upp i en förort till Köpenhamn och var i mångt om mycket en främmande fågel bland kompisarna eftersom han spelade klassiskt piano. Som konsertmusiker är det skönt att uppleva hans fina spel och chosofria stil,
Bild: Susanne Holmlund

Det är andra gången Ramez Mhaanna gästar Nordiska Kammarorkestern, och befäster sin plats i en ny generation klassiska musiker som kan vara skickliga utan manér och åthävor. Det är inget konstigt med en för att man råkar vara en hejare på piano, och denna chosfrihet skiner igenom i hans spel.

Hösten 2021 var Ramez Mhaanna i Sundsvall första gången och redan då märktes att publiken gillade honom. Så också vid detta besök.

Bild: Susanne Holmlund

Mozarts pianokonsert nr 20 är en av få i mollton, och med yttersatsernas åskväder ville kanske Mozart markera att musik är mer än

medhårsstrykande bakgrunder till de förnämas parkpromenader. Ramez Mhaanna äger mjuka anslag, musikalitet, scenisk charm och ett obesvärat spelsätt. Orkestern är han ett med utan att drunkna i den, och dramatik är lika naturlig som lyrik för honom. I sina egna kadenser lägger han till ett par hundra års musikalisk erfarenhet efter Mozart, och kanske är en del improvisation också: det egna avtrycket är också naturligt för hans generation, och helt rätt.

Dirigenten Cloé van Soeterstéde var en ny bekantskap för publiken.
Bild: Susanne Holmlund

Hans ledighet får en att slappna av och bli glad, och rätt som man tänker att han med sitt mjuka spelsätt är som gjord för impressionism spelar han Debussy som extranummer. Och visst får han till den där mjuka klangen, och utan att bli vag och otydlig.

Ylva Skogs "They call her love" är inspirerad av schimpansen Ai (kärlek på japanska) som deltog i forskningsprojekt och gjorde ett djupt intryck på forskarna med sitt tålmod och sin uthållighet. Det är dygder som förknippas med ödmjukhet hos människor, och i musiken kan man, om man vill, höra djuret studsas runt i burens rörelser som inte är de mänskliga, men också hur en sorts mjuk uppmärksamhet och fokus alltmer träder in.

Två kvinnliga komponister och Mozarts 20:e pianokonsert, en av få i moll, utgjorde en bra mix under kvällen.

Bild: Susanne Holmlund

En karamell var Emelie Mayers första symfoni. Som många andra komponerande kvinnor blev hon snabbt nedtystad, men i hennes fall misstänker man att det inte bara var hennes kön som utgjorde ett hot, utan också att hon släppte loss sin fantasi och gick sin egen väg.

Mestadels är tonspråket vad man väntar sig i hennes tid av romantik, men inom ramarna har hon byggt ett mångfärgat lapptäcke av idéer som ständigt bjuder nytt. Första, och i viss mån sista, satsen är väldigt Beethovenskt, och är det något den här orkestern kan så är det att spela Beethoven. Med dirigenten Cloé van Soeterstéde blev symfonin tydlig, genomlyst och dramatiskt laddad. Och på något vis väldigt enkel att förstå.

FAKTA

Nordiska Kammarorkestern

Dirigent: Cloé van Soeterstéde

Solist: Ramez Mhaanna, piano

Musik av Ylva Skog, W.A. Mozart och Emelie Mayer

Tonhallen 30 mars

Nordiska Kammarorkestern

Scenkonst Västernorrland

Nästa artikel under annonsen

Annonser

Annonser

Nytt kampanjblad ute nu!

BLÄDDRA HÄR

GRANNGÅRDEN
ETABL. 1880

995:-
ELSTENSLÅDREGAT
REVIN LMG 2301 770P

Handla på grann
eller i vår buti